

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta, ve věci žalobkyně obchodní společnosti **CZT, a.s.** (dříve CZ TABÁK, a.s.), se sídlem v Pardubicích, Bratranců Veverkových 396, PSČ 530 02, IČ 25272322, zast. JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře v Praze 8 – Karlíně, Šaldova 34/466, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Hradec Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Bohuslava Martinů 1672/8a, PSČ 501 01, v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 24. listopadu 2006, č.j. 16987-02/06-0601-21 a ze dne 24. listopadu 2006, č.j. 16987-03/06-0601-21, t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství Hradec Králové ze dne 24. listopadu 2006, č.j. 16987-02/06-0601-21, a rozhodnutí ze dne 24. listopadu 2006, č.j. 16987-03/06-0601-21, a dále rozhodnutí Celního úřadu Pardubice ze dne 1. listopadu 2006, č.j. 7968-02/06-0663-21, opravené rozhodnutím č.j. 7968-04/06-0663-021, a rozhodnutí Celního úřadu Pardubice ze dne 1. listopadu 2006, č.j. 7968-03/06-0601-21, opravené rozhodnutím č.j. 7968-03/06-0663-021, se z r u š u j í a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 43.263,--Kč k rukám JUDr. Jiřího Vaníčka, advokáta se sídlem AK Šaldova 34, Praha 8, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodl dne 24. listopadu 2006 pod č.j. 16987-02/06-0601-21 o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Celního úřadu Pardubice ze dne 1. listopadu 2006, č.j. 7968-02/06-0663-021, opravenému rozhodnutím č.j. 7968-04/06-0663-021 (exekučnímu příkazu), kterým uvedený prvoinstanční správní orgán nařídil dle § 73 odst. 6 písm a) zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“), exekuci neuhrazené splatné daňové pohledávky dle zajišťovacího příkazu č. 1/06 celního úřadu ze dne 18. října 2006, č.j. 7572/06-0663-024 (dále jen „zajišťovací příkaz“). Odvoláním napadené rozhodnutí změnil co do výše exekuoované pohledávky z částky 66,530.493,--Kč na částku 34,846.457,--Kč.

Dále žalovaný rozhodl dne 24. listopadu 2006 pod č.j. 16987-03/06-0601-21 o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Celního úřadu Pardubice ze dne 1. listopadu 2006, č.j. 7968-03/06-0663-021, opravenému rozhodnutím č.j. 7968-03/06-0663-021 (exekučnímu příkazu), kterým uvedený celní úřad nařídil dle § 73 odst. 6 písm. a) ZSDP exekuci neuhrazené splatné daňové pohledávky dle zajišťovacího příkazu. Odvoláním napadené rozhodnutí změnil co do výše exekuoované pohledávky z částky 66,530.493,-- Kč na částku 34,846.457,-- Kč.

Obě citovaná rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně včas podanými žalobami, jež odůvodnila řadou námitek. Krajský soud je přezkoumal v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s“) a rozsudkem ze dne 29. dubna 2008, č.j. 30Ca 120/2006-61, žaloby zamítl. Žalobkyně jej však napadla kasační stížností a Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 17. prosince 2009, č.j. 9Afs 65/2008-97, zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. dubna 2008, č.j. 30Ca 120/2006-61, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Důvodem pro to byla v podstatě skutečnost, že krajský soud rozhodl o věci samé bez jednání, ačkoliv pro tento postup nebyly splněny zákonné podmínky. Pokud však šlo o věcnou správnost rozhodnutí krajského soudu 29. dubna 2008, č.j. 30Ca 120/2006-61, Nejvyšší správní soud k tomu uvedl, že se: „... ztotožňuje se závěry vyslovenými krajským soudem v napadeném rozhodnutí, že námitky stěžovatele zpochybňující věcnou správnost zajišťovacího příkazu není možno v exekučním řízení věcně přezkoumávat, neboť nesouvisely se zákonnými předpoklady vydání exekučních příkazů ani se samotným vedením daňové exekuce. Námitky proti zajišťovacímu příkazu přezkoumá správní soud na základě žaloby podané proti rozhodnutí o vydání zajišťovacího příkazu (respektive proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání), tyto otázky nelze přesouvat do exekučního řízení“.

Vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku (viz § 110 odst. 3 s.ř.s.), nařídil krajský soud k projednání žaloby na den 8. března 2011 jednání. Žalobkyně při něm setrvala na svých dosavadních stanoviscích, přičemž zvláště poukazovala na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. května 2010 č.j. 30Ca 114/2006-114, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 16. listopadu 2006, č.j. 16780-03/06-0601-21, o

změně zajišťovacího příkazu. V této souvislosti namítala, že exekuční příkazy byly vydány na základě zajišťovacího příkazu, který nebyl shledán zákonným. Na totéž poukazovala i v podání ze dne 1. března 2011, v němž shrnula dosavadní průběh řízení a v němž dále uvedla, že v průběhu roku 2007 složila částku 34,846.457,-- Kč na základě zajišťovacího příkazu č. 1/06 vydaného celním úřadem Pardubice dne 18. října 2006 pod č.j. 7572/06-0663-024, na jeho účet. Žalovaný naopak zdůrazňoval, že v době vydání exekučních příkazů byl zajišťovací příkaz platný.

Poté krajský soud znovu přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s., přičemž v souladu s § 75 odst. 1 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, tedy ke dni 24. listopadu 2006 a vzhledem k tomu žaloby zamítl rozsudkem ze dne 15. března 2011, č.j. 30Af 1/2010-148.

Žalobkyně napadla i tento rozsudek kasační stížností, v níž se neztotožnila se závěry krajského soudu, že v exekučním řízení již není prostor pro námitky spadající do řízení nalézacího a že soud není s ohledem na znění § 75 odst. 1 s. ř. s. oprávněn v řízení zkoumat existenci exekučního titulu (zde zajišťovacího příkazu). Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem ze dne 14. září 2011, č.j. 9Afs 28/2011-181, tak, že rozsudek nadepsaného soudu ze dne 15. 3. 2011, č.j. 30Af 1/2010-148, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedl v něm mimo jiné následující:

„Ohledně rozsahu soudního přezkumu rozhodnutí vydaných v exekučním řízení zdejší soud předně poukazuje na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, obsažené v rozsudku ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004 - 54, publikovaném pod č. 791/2006 Sb. NSS. V tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud vyslovil, že v exekučním řízení *může být následný soudní přezkum zaměřen zejména na vhodnost a proporcionalitu způsobu a rozsahu provedení exekuce, na vykonatelnost exekučního titulu, na jeho právní účinnost vůči povinnému apod., nikoliv již na přezkum důvodnosti samotného exekučního titulu. Soudní přezkum v těchto případech lze označit za do určité míry omezený a koncentruje se na případné „vybočení“ z řádné a na principu proporcionality založené daňové exekuce.*“ Shodně se k této otázce Nejvyšší správní soud vyjádřil již v rozhodnutí ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004 - 75, dostupném na www.nssoud.cz: „*Je-li u správního soudu napadeno rozhodnutí vydané v další fázi řízení (v řízení exekučním), pak přirozeně soud může zkoumat jen samotnou existenci titulu a vhodnost zvoleného způsobu exekuce, poměr výše pohledávky k ceně exekucí postižené věci apod. [...].*“

Z výše uvedeného je zřejmé, že je-li žalobou napadeno rozhodnutí vydané v exekučním řízení, pak již soud nemůže zkoumat věcnou správnost pravomocného exekučního titulu (zde zajišťovacího příkazu), tj. rozhodnutí, které je podkladem pro vydání exekučního příkazu, nýbrž pouze jeho samotnou existenci. Spornou otázkou pak zůstává, zda je krajský soud v takovém případě povinen přihlédnout i k těm skutečnostem, které se sice týkají existence exekučního titulu, avšak které nastaly až po ukončení správního řízení.

V projednávané věci je z obsahu předloženého správního spisu zřejmé, že celní úřad vydal dne 1. 11. 2006 exekuční příkazy, kterými bez předchozí výzvy nařídil dle § 73 odst. 6 písm. a) zákona o správě daní a poplatků exekuci neuhrazené splatné daňové pohledávky dle zajišťovacího příkazu, vydaného dne 18. 10. 2006, neboť stěžovatelka ve stanovené lhůtě nesložila požadovanou jistotu.

Je tedy možno konstatovat, že celní úřad nepochybil, pokud v předmětné věci vydal exekuční příkazy a rozhodl o nařízení exekuce, neboť v době, kdy tak učinil, zde existoval pravomocný a vykonatelný exekuční titul, který byl nadán tzv. presumpcí správnosti. Tímto titulem byl zajišťovací příkaz, ve spojení s rozhodnutím o odvolání, jímž byl zajišťovací příkaz změněn co do výše vymáhané částky.

Krajský soud však v nyní posuzovaném případě rozhodoval o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o odvoláních proti exekučním příkazům v době, kdy rozhodnutí žalovaného o změně zajišťovacího příkazu bylo zrušeno rozsudkem téhož soudu ze dne ze dne 31. 5. 2010, č. j. 30 Ca 114/2006 - 114. Závěry obsažené v tomto rozhodnutí, dle nichž byly exekuční příkazy vydány na základě zajišťovacího příkazu, u něhož celní orgány nedostály zákonným podmínkám pro jeho vydání, následně potvrdil také Nejvyšší správní soud, který zamítl kasační stížnost žalovaného ve věci vedené pod sp. zn. 9 Afs 57/2010. Z takto vyslovených závěrů pak logicky vyplývala pro žalovaného povinnost v dalším řízení zajišťovací příkaz zrušit, neboť z argumentace obsažené ve zmiňovaných soudních rozhodnutích bylo zřejmé, že vydaný zajišťovací příkaz nemůže obstát. Krajskému soudu přitom byla tato skutečnost z jeho vlastní rozhodovací činnosti známa a i stěžovatelka na ni v průběhu soudního řízení opakovaně upozorňovala (viz její podání ze dne 1. 3. 2011 a 14. 3. 2011, či při ústním jednání dne 8. 3. 2011).

Přestože podle ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. soud vychází při přezkoumávání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 28. 3. 2007, č. j. 1 As 32/2006 - 99, publikovaném pod č. 1275/2007 Sb. NSS, upozornil, že toto pravidlo není bezvýjimečné a jeho aplikace může být, i přes výslovné znění zákona, v praxi v některých případech omezena. V uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud vycházel z názoru Ústavního soudu, který se k dané problematice vyslovil tak, že tato možnost není principiálně vyloučena; musí jít ovšem o případy výjimečné, kdy by (s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem věci) nebylo možné důslednou aplikaci shora zmiňovaného ustanovení soudního řádu správního z ústavně právního hlediska akceptovat (srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 6. 2005, sp. zn. I. ÚS 605/03). Prolomení zásady, dle které soud při přezkumu rozhodnutí

vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, správní soudy připustily také v dalších rozhodnutích (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008, č. j. 2 Afs 9/2005 - 158, publikovaný pod č. 1624/2008 Sb., rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 3 Ads 126/2007 - 37,

pokračování

30Af 1/2010

-5-

dostupný na www.nssoud.cz, či rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 4. 2010, č. j. 30 Ca 97/2008 - 53).

V návaznosti na výše uvedené tak Nejvyšší správní soud uvádí, že pokud stěžovatelka v průběhu žalobního řízení zpochybnila existenci exekučního titulu poukazem na závěry obsažené v rozsudcích krajského soudu a Nejvyššího správního soudu označených shora, nadto v situaci, kdy zde existuje zcela zřejmá závislost (odvozenost) vydaných exekučních příkazů na exekučním titulu, pak krajský soud pochybil, pokud se v odůvodnění vydaného rozhodnutí omezil toliko na konstatování, že při přezkumu správních rozhodnutí je vázán skutkovým stavem, který zde byl v době rozhodování správních orgánů, a z tohoto důvodu nemůže přihlížet k jakýmkoli rozhodnutím vydaným po ukončení správního řízení.

Exekuční řízení slouží k nucenému výkonu rozhodnutí, jež nebyla povinným subjektem splněna dobrovolně. Zcela nezbytným předpokladem pro nařízení exekuce v každé její fázi je existence exekučního titulu. Pokud tedy krajskému soudu bylo známo, že v důsledku jeho vlastní rozhodovací činnosti (následně potvrzené Nejvyšším správním soudem) je existence exekučního titulu zpochybněna, resp. že dojde ke zrušení zajišťovacího příkazu žalovaným, a tedy zanikne právní existence rozhodnutí, na jehož podkladě byla exekuce nařízena, bylo jeho povinností se s touto skutečností vypořádat. Krajský soud byl tedy povinen vyčkat vydání tohoto rozhodnutí a následně k této skutečnosti při přezkumu rozhodnutí vydaných v exekučním řízení přihlídnout, případně si o existenci a platnosti exekučního titulu vzhledem ke vzneseným pochybnostem učinit úsudek sám a řádně jej odůvodnit.“

Vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto zrušujícím rozsudku, přezkoumal krajský soud znovu žalobou napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. Učinil tak bez nařízení jednání, když s tímto postupem souhlasila jak žalobkyně, tak žalovaný. Přitom zjistil následující.

Dne 18. 10. 2006 pod č.j.: 7572/06-0663-024, vydal Celní úřad Pardubice podle § 71 odst. 1 ZSPD zajišťovací příkaz č. 1/06, jímž předchůdkyni žalobkyně stanovil povinnost zajistit spotřební daň ve výši 66,530.493,--Kč. Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. listopadu 2006, č.j. 16780-03/06-0601-21, byla tato částka

v odvolacím řízení ponížena na částku 34,846.457,--Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, na základě níž posléze Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 31. 5. 2010, č.j. 30Ca 114/2006-114, rozhodnutí žalovaného ze dne 16. listopadu 2006, č.j. 16780-03/06-0601-21, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8. 9. 2010, č.j. 9Afs 57/2010-139, zamítl.

Následně rozhodnutím žalovaného ze dne 4. listopadu 2010, č.j. 12742-4/2010-060100-21, byl exekuční titul, tedy zajišťovací příkaz Celního úřadu Pardubice č. 1/06 ze dne 18. října 2006, č.j. 7572/06-0663-024, zrušen. Exekuční titul pro vydání žalovaných rozhodnutí ze dne 24. listopadu 2006, č.j. 16987-02/06-

pokračování

30Af 1/2010

-6-

0601-21, jímž bylo k odvolání žalobkyně změněno rozhodnutí (exekuční příkaz) Celního úřadu Pardubice ze dne 1. listopadu 2006, č.j. 7968-02/06-0663-021, co do výše exekuvované pohledávky z částky 66,530.493,--Kč na částku 34,846.457,--Kč, jakož i rozhodnutí ze dne 24. listopadu 2006, č.j. 16987-03/06-0601-21, jímž bylo k odvolání žalobkyně změněno rozhodnutí (exekuční příkaz) Celního úřadu Pardubice ze dne 1. listopadu 2006, č.j. 7968/06-0663-021, co do výše exekuvované pohledávky z částky 66,530.493,--Kč na částku 34,846.457,--Kč, tedy přestal existovat.

Nastala tak situace, že v době, kdy měl krajský soud rozhodnout o žalobách proti rozhodnutím (exekučním příkazům), jež měla oporu v zajišťovacím příkazu Celního úřadu Pardubice č. 1/06 ze dne 18. října 2006, č.j. 7572/06-0663-024, respektive v rozhodnutí žalovaného 16. listopadu 2006, č.j. 16780-03/06-0601-21, zrušeného nadepsaným krajským soudem, tento exekuční titul již neexistoval. Právě vzhledem k výjimečnosti daného případu, kdy byl v průběhu přezkumného řízení zrušen podklad exekuce, jakož i v souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu, vyjádřeným v jeho rozsudku ze dne 14. září 2011, č.j. 9 Afs 28/2011-181 (viz výše), krajský soud zrušil podle § 78 odst. s.ř.s. nejen žalovaná exekuční rozhodnutí, ale i prvoinstanční správní rozhodnutí, jenž mu předcházela, a věc žalovanému vrátil v souladu s § 78 odst. 4 citovaného zákona k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem krajského soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 ve spojení s § 110 odst. 2 s.ř.s. Podle těchto ustanovení má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla v konečném výsledku řízení úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů vzniklých jí jak v řízení vedeném před krajským soudem, tak v řízení před Nejvyšším správním soudem. Žalobkyně stanovila jejich výši v podání ze dne 13. 8. 2012 částkou 43.263,--Kč s odůvodněním, že se skládá z částek 10.000,--Kč (2x po 2.000,--Kč ze žalob a 2x po 3.000,--Kč), 18.900,--Kč (za celkem 9 úkonů před krajským soudem po 2.100,--Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a jednání před krajským soudem, účast při jednání, replika k vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti - § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ a § 9 odst.3 písm.f/ ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.), 4.200,--Kč (dvě podání kasačních stížností po 2.100,--Kč), 3.000,--Kč (náhrady hotových výdajů za 10 úkonů po 300,--

Kč - § 13 odst. 3 citované vyhlášky), 1.619,--Kč (jízdné k jednání procesního soudu dne 8. 3. 2011) a částky 5.544,--Kč (20% daň z přidané hodnoty z odměn za zastupování a paušálních částek). Po přezkoumání uplatněné náhrady nákladů řízení krajský soud konstatoval, že odpovídá vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku II. zástupci žalobkyně, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1 o.s.ř.).

pokračování

30Af 1/2010

-7-

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 24. září 2012

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu